ADDITIO

AD MANIFESTVM CATENÆ LIBERTATIS.

AD quid? Quia aliqui Theologi opponunt ſenſum S.Scripturæ,& PP.traditum ibi non eſſe genuinam eorum mentem. Hæc non eſt pia contradictio,nec ſcientifica, nam reſpuit ſatisfactionem, niſi alio opere integro, nec negat authoritates eſſe literales, vt ſunt ex originalibus, vnde ſenſum non literalem ſupponit ſolum verum, in illis, quem ſimulatum tacet, vt licet ſit innanis, vel hærecus poſſit vt petra offendere,& non calcari. Cur in puritate Carnis SS. Virginis, eiuſque Filij deſpicit Theologus probationes in finito modo, ſine ſpeciali ratione ſui intellectus, ita vt pateat ipſum ſentire nihil totius operis eſſe probabile? Sed, quia attingitur totum motivum rei expertis aliorum Theologorum ſenſibus, quod eſt non credere Chriſtum eſſe abinitio, ideo nec Scripturam, aut PP. poſſe in hoc ſenſu loqui, ideo fit hæc additio,vt de fide hoc ipſum credatur, & PP. ſic debere intelligi. Et contra arguunt. Non eſt contra fidem, quod Verbum incarnatum Filius naturalis Virginis,detur ante Adam? Non; ſed ex vtroque Teſtamento. Cum ſint ambo Primogeniti ante omnem creaturam(quia in Carne vna ſimul creati primi,ex Math. 1. 25.)vt in marg.& in tota Script. probatur in Catena literali, & in laterali cum PP. & DD. Eccleſiæ dignioribus, ac antiquioribus, & modernis. Nullam horum authoritatem amittit Eccleſia, vel vtitur in contra. Nam, cum ipſa illi docent generationem Abrahæ in Chriſto; non autem negat, quando fuit non Abrahæ, ſed inchoata ante omnes, quæ providentia debet credi ex PP. etiam rationibus noſtris rectis cum fide. Sc.

1. Quod, ſunt ante omnes in Cœlo duo vnius Carnis, qui Primogeniti in mundo. 2. Quod ſit Chriſtus,non ſolus, ſed *Primogenitus in multis fratribus.* Rom.8.29.horum membrorum Caput. Sine quo non fuit Corpus Caro eius, & Eccleſia ex Auguſt. *Chriſto pertinet illud...Dñs. creavit me in princ. viar. ſuar. eſt enim eius principium Caput Eccleſiæ; quod*

Ego ex ore Altiſsimi, &c. Eccli. 24. *Simul atque nata ſum Patris tui, vt arbitror. ex mente ſumma me meus nutrit Pater.* Ex famoſo Theologo Nazianz. Carmine de Chriſto patiente. Col. 3. in fine.

Primatum in creatione Chriſti & Mariæ. Prov.8.à v 22. Sap.7. 29. Eccli.1. 8. & 24.5. Ioan.3.30. 8. 50. Math. 19. 4 conſtrue. Cor.15. 45. Col.1. à v. 15.per tot. Iſai.49.16 Baruch. 3. 32 8. Michæas. 5.2.

est Christus. August. to. 10. serm. de Nativit. 22. 3. Quod sine mediatore homine, non detur homo cum præcepto, Ecclesia sine Pontifice, Populus sine Rege illo à Deo constituto sup. Sion; datis Gentibus inhæreditatem, & possessionem. 4. Quod non detur natura media, cum vnico Adam animali, sine Adam in spiritum vivificantem, qui non conceditur rationaliter hic Adam post 50. sæcula, nec fundata perfecta natura, sine causa animæ rationalis in ea. *Ità sibi creavit animam Dei Filius, vt cæteris creat.* August. tom. 2. Epist. 99. & idem. tom. 3. lib. de fide, & Symbolo. c. 14. in fine. *Nos autem in eum credimus, per quem facta sunt omnia, non in eum per quem facta sunt cætera.* Ergo prius se fecit, vel non omnia. 5. Quod sciamus, quis fuit ille homo, quem creavit Deus cum fœmina in speciem humanam, quorum post cap. 1. nulla sit mensio in Scriptura. Cuius etiam erat illa Caro implens scissuram lateris Adæ dormientis. 6. Quod sciamus, quando, quomodo, & ad quid assumpsit Natura Divina humanam; vt sequitur de quando.

August. in Manif. p. 31.

Idem. in Manif. p. 7

S. Ambros. de fermento. serm. 5. H. foi suo. 190. *Omne hominum genus in substantiā suam sui potestate protraxerit...*

Nā quum homo Dñs. Iesus, vnus, & solus esset in mundo, tanquā fermentum in massa reconditum, universos homines præstitit esse, quod ipse est. Id, & Nizen. in natura cō-pleta ante Adam. in Manif. pag 20.

Vestigatio de tempore Incarnationis scrutanda. Petit præ esse ad illam naturam Divinam incarnatam, & scire ad quid, & quando. In primis congruit recursus ad quatuor Concilia principalia in Ecclesia, comparata quatuor Evangelijs, ex quibus canitur Symbolum Missæ, & in quibus sola admittitur vna fides Nicæna. Et sunt Nicænum contra Arrium. Cum 318. Episcop. Constantinopol. contra Petrum Anthymum. Cum 165. Episcop. extensum in 6. Synodo cum Imperatore, circa duas naturas Christi. Ephesinum contra Nestorium. Cum 200. Episcop. Calcedon. contra Eutiquen negantem in Christo duas naturas, in quo specialiter vnitur cum Ephesin. Can. 1. observari Nicænam fidem statuit. Can. 7. extendit illam expressis Verbis, quibus Symbolum canitur in Missa. Cum 630. Episcop. in ipsis legitur fides, & sequitur sola Nicæna. Nullamaliamque. Ephesina ista, ad intentum ait. Cap. 13. *Non enim dicimus, quod Dei natura conversa, vel in mutata facta sit Caro: nec quod in totum hominem, qui est ex anima, & corpore, transmutata sit; sed magis, quod carnem animatam anima rationali sibi copulaverit.* (Secundum hypostasim, ait ipsa litera, apud Evagrium) *non nuda tantummodo voluntate, sed nec assumptione sola personæ; sed, quod diversæ quidem naturæ in vnum convenerint. Vnus tamen ex ambabus Christus, & Filius, non evacuata, vel*

Litera Ephesin. Concil. est in Carranza, & Socrate, ac in Nicephoro, & Evagrio.

Modus, quo extitit in Christo natura Divina.

subla-

ſublata diverſitate naturarum, per coniunctionem. Itaque *is, qui ante ſæcula omnia eſt natus ex Patre, etiam ex muliere eſt carnaliter procreatus.* (Nondum inquit natus) *in tempore. Non Divina ipſius natura de Sacra Virgine ſumpſit exordium, ſed quia propter noſtram ſalutem, naturam ſibi copulavit humanam, & proceſsit ex muliere, in ipſa vulua, vteroque virginali ſecum carnem coniunxit... ſic illum dicimus, & paſſum eſſe; & reſurrexiſſe; non quia Deus Verbum ſua natura paſſus ſit... In erat enim in eo corpore, quod patiebatur, Deus qui pati non poterat.* Hoc attingit finis temporalis vitæ humanæ. Quid inquit de initio? Ibi ait. *Id autem eſt oſtendere Dei Verbum ſimiliter ac nos principium habuiſſe carnis, & ſanguinis, & corpus noſtrum proprie ſuum feciſſe.* Ergo Synodus, Carnis Chriſti ſupponit de fide tempus eſſe vnum principium, & noſtræ carnis à creatione huius, cum ſit corpus *noſtrum proprie Chriſti* ſenſum iſtum attullit Athanaſ.) & ideo ſimul fecit illud, & ſeipſū Caput noſtrum, & Adæ. Immo Adam vivificantem, & Caput viſibile corporis Eccleſiæ. (Vnde calcabis cum *Caſtro* hereſin antiquam, & hodiernam cum *Porteros* reformatorum negantium Eccleſiam viſibilem, & conſequenter ſine Carne Chriſti, & ſine Capite in Sinagoga, & in Angelis. Quando dant tempus in quo non erat Chriſtus.) Quum ſemper fuit, & eſt vna, & ille vnus, *Primogenitus omnis creaturæ.* col. 1. Rom. 8. 29. ac. S. Ioan. *Chriſoſt.* & *Beda.* & tunc ſimul ſe fecit Pontificem (cuius fuerunt primitiæ naturæ, quas aſſumpſit;) mediatoremque paſsibilem, ideo Redemptorem. Et Regem, ac Dominum gentium, & Angelorum. Aſt citra hæc ſupponit ipſum Concilium in alios Canones cum Anathemate: extenſionem ſenſus. Vt ait C. 5. *Verbum factum eſt Caro, & communicavit, ſimiliter, vt nos carni, & ſanguini.* & Verba ſunt Iſaiæ, quæ allegat. S. Paulus. ad Hebr. 1. 13. & ſimilis dicitur mutua communicatio Carnis Chriſti, & puerorum, quos dedit ei Deus vivificandos, quod ſpecifice eſt, ideo abinitio tantum naturæ, & temporis intelligibile: & Can. 11. *Si quis non confitetur Carnem Domini viuificatricem eſſe... quia facta eſt propria Verbi cuncta viuificare valentis.* Cuncta dicit vniverſaliter, ne Iudicetur omnis caro dicere viuificata in Carne Chriſti, non eſſe credibile, nam multi, quos ſtimamus Doctos, hoc

Chriſoſt. ſup. Paul. Col. 1 inf. & Beda. p. 14.

Chriſtum autem accipe non ſolū illum, qui ſecundum carnem eſt de Maria Virgine. Totus enim Chriſtus eſt Caput, & Corpus omnes in eum credentes, quia non poteſt aliquis hoc Corpus decollare, nec hoc Caput eſt ſine Corpore, ſemen ergo Dauid eſt Chriſtus, & Corpus eius.

Beda. ibi. pag. 14. & Chriſoſ. de Primogenito infra.

Circa initium, naturæ in carne Chriſti vide Tertul. ibi. p. 35.

non credunt de carne fisica, sed moraliter cum hoc sit Dogma commune de concorporatione (Effes.3) Patrum, quorum in opere citantur 50. distincte, & S. August. in Brevia. & ille Theologus Nazianz. ait de causa incarnationis fuisse, *vt ipse quoque tantum Deus efficiar, quantum ille homo*. ibi.pag. 15. Quoniam caro nostra non est immediate hypostatice vnita Verbo, sed carni sic vnitæ *ex Damasc.* Vnione Charitatis atque existentia vna. ibi. pag. 15. qui dicit etiam *aliud est vnio, aliud Incarnatio*. Hæc Doctrina tenet ipsa Synodus dicens, quod propter nos homines, & propter nostram salutem, naturam sibi copulavit humanam, & procesit ex muliere *in ipsa vulua, vteroque Virginali secum carnem coniunxit*. at. Can. 1. ait de fide, *Deum esse Emanuel... & propterea Deigenitricem esse Sanctam Virginem*. Hic nota, non dici Deus est Verbum, cum Emanuel sit nomen hominis, & Caro, & quod in his quatuor Synodis vna fides Nicæna est, præter secundam in qua extenditur qualis in Missali; sed nomen Verbum formaliter non scribitur, nec nominatur, & sic in Credo, ast in Christo, credit, & docet Verbum, vt in Evangelio. Ioan. 8. 25. Christus nominatur *Principium*, vnde *in principio erat Verbum*. Hoc est Principium cum Patre, vt Psalm. 109. 3. *Tecum Principium... ex vtero ante Luciferum genui te*. Ecce Primogenitum omnis creaturæ, vt inquit S.Paul.Colos. 1. & dicit *S.Athanasius* infra cũ ipso Apostolo, & exponit *Titelm.*ibi. *Ideo est Caput Corporis Ecclesiæ, qui est Principium*. Col. 1. 18. Aliter non posset, vt homo præcedere Ecclesiam, nec creaturas omnes, quas creavit cum sua Divinitate, vt ait *S. Dionisius*. ibi. pag. 13. *Omnium est causa, cunctaque replet Iesu Divinitas*. Vnde dicto Iesu Christo non fuit expræssum in fide Synodorum cum distinctione nomen Verbum, quia dicto Christo, simul dicuntur duæ naturæ, vt in propositione orthodoxa, inquit *S.Damascenus*, ibi. pag. 13. *Christi vocabulum Personæ esse dicimus, vt duplicem naturam significet vntio humanitatis, est Divinitas*. Vnde vox ista quid singulare significat, quia vnicum suppositum est, etiam si sit duplex substantia, & ipse ait ibi cum SS.DD. Nazianz. & Syrillo, *Verbum illud, qui ex Deo est, non aliter Christus esse intelligitur, quam cum per admi-*

Si hic datur Christus ante Angelos genitus, ad quid augetur authoritas, vt sit Primogenitus, & despicitur sua, quam grammaticus intelligit? dicentis. Mat. 19.4. *Qui fecit hominem abinitio masculum, & fœminam fecit eos... & erunt duo in carne vna.* Hi duo sunt soli Christus, & Mater. Ille adhæsit vxori Ecclesiæ vt Sacerdos sine Patre, & Matre. Hebr.7.3. iam non duo, sed vna caro. Mat. ibi